

هو العليم

صلوات محیی الدین بر حضرت صدیقہ کبری سلام اللہ علیہا

حضرت علامہ آیۃ اللہ حاج سید محمد حسین حسینی طہرانی

معاد شناسی، جلد ۱۰، صفحہ ۶۶

وَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ حَمَلَةَ عَرْشِهِ وَ جَمِيعَ خَلْقِهِ مِنْ أَرْضِهِ وَ سَمَائِهِ) عَلَى الْجَوْهَرَةِ الْقُدْسِيَّةِ
فِي تَعْيِينِ الْإِنْسِيَّةِ.

صَوْرَةَ النَّفْسِ الْكَلْبِيَّةِ، جَوَادِ الْعَالَمِ الْعَقْلِيَّةِ، بَضْعَةَ الْحَقِيقَةِ النَّبَوِيَّةِ، مَطَّلِعِ الْأَنْوَارِ الْعَلَوِيَّةِ، عَيْنِ عُيُونِ
الْأَسْرَارِ الْفَاطِمِيَّةِ.

النَّاجِيَةِ الْمُنْجِيَةِ لِمُحِبِّهَا عَنِ النَّارِ. ثَمَرَةَ شَجَرَةِ الْيَقِينِ، سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ. الْمَعْرُوفَةَ بِالْقُدْرِ،
الْمَجْهُولَةَ بِالْقَبْرِ. قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ، الزَّهْرَاءِ الْبَتُولِ؛ عَلَيْهَا الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ.^۱

«درود و تحیات بی شائبه خداوند، و فرشتگان او، و حاملین عرش او، و جمیع عالم آفرینش او،
از زمینی او و آسمانی او، بر آن پاکیزه گوهر قدس باد، که با تجرّد قدسیه در هیئت انسیه، عالم بشریت
را زینت داده است.

آن حقیقت طاهره، خود صورت نفس کلی و بخشنده و نیرو آورنده عالم عقلی است. پاره ای از
حقیقت احمدی، و مَطَّلِعِ وَ مَشْرِقِ أَنْوَارِ عَلَوِيَّةِ است. و اصل و منبع سرچشمه‌های اسرار مکنونه فاطمی
است.

رستگار و آزاد کننده محبّین خود از آتش است، و جوهره ثمره درخت معرفت و یقین، و بزرگ
بانوی بانوان عالمین. قدرش معلوم و معروف، و قبرش پنهان و مجهول است. نور دیده رسول الله، و
نام گرامی و لقب سامی اش فاطمه زهراء، و بتول عذراء است؛ که درود و سلام خدا بر او باد.^۲

^۱ جزو صلوات معروفه محیی الدین عربی است که ملا محمد صالح موسوی خلخالی آنرا ترجمه و شرح کرده، و در
قطع جیبی بنام «شرح مناقب» به طبع رسیده است؛ ص ۱۷۱ و ۱۷۲.

^۲ معاد شناسی، ج ۱۰، ص ۶۶.